

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 184

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 martie 2014

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
23.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie.....	2-4		
270.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie.....	4		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
10.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români sau bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947.....	5-6		
147.	— Hotărâre privind completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007 pentru aprobarea normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului European sau de Confederația Elvețiană.....	6-7		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
31.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind			
			atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne.....	7
		380.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.289/2010 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită.....	8
ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI				
			Hotărârea din 4 decembrie 2012 în Cauza Petruș Iacob împotriva României.....	9-13
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA				
		7.	— Hotărâre privind aprobarea Procedurilor de înscriere la examenul de competență profesională a persoanelor care au finalizat stagiul la Camera Auditorilor Financieri din România și sunt membri cu drepturi depline ai Asociației Contabililor Autorizați....	14
★				
			Lista cuprinzând asociațiile și fundațiile cărora li s-au alocat subvenții de la bugetul local în anul 2014, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.153/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială.....	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013
privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare
a producerii energiei din surse regenerabile de energie**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57 din 4 iunie 2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 7 iunie 2013, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înainte de punctul 1 se introduce un nou punct cu următorul cuprins:

„— **La articolul 2, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«f) *centrală hidroelectrică re tehnologizată* — centrala hidroelectrică cu o putere instalată de cel mult 10 MW, care îndeplinește următoarele condiții:

— are o durată de funcționare de cel puțin 15 ani de la data punerii în funcțiune;

— a fost supusă unui ansamblu de operațiuni de înlocuire a unor tehnologii existente, uzate moral și/sau fizic, cu tehnologii moderne, în scopul creșterii eficienței activității de producere, sau grup hidroelectric nou instalat într-o centrală hidroelectrică preexistentă ori într-o amenajare hidrotehnică utilizată anterior în scop energetic;»”.

2. La articolul I punctul 1, litera e) a alineatului (6) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) energia electrică produsă în centrale electrice fotovoltaice situate pe terenuri care, la data de 31 decembrie 2013, erau în circuitul agricol în condițiile legii;”.

3. La articolul I, după punctul 1 se introduc trei noi puncte, punctele 11—13, cu următorul cuprins:

„11. **La articolul 3 alineatul (8), litera b) se abrogă.**

12. La articolul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(4) Cotele anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru perioada 2010—2013 sunt următoarele: 2010 — 8,3%; 2011 — 10%; 2012 — 12%; 2013 — 14%.»

13. La articolul 4, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

«(4¹) Începând cu anul 2014, ANRE monitorizează anual cotele anuale realizate de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și, în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final, estimează, publică pe site-ul propriu și informează Guvernul până la data de 30 iunie a anului curent asupra nivelului cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru anul următor.

(4²) Pentru perioada 2015—2020, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, se stabilește anual și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, în termen de 60 de zile de la data comunicării acesteia de către ANRE.»”

4. La articolul I, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. **La articolul 4, alineatul (10) se abrogă.**”

5. La articolul I punctul 3, partea introductivă a alineatului (2¹) și alineatul (2²) ale articolului 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2¹) În perioada 1 iulie 2013—31 martie 2017 se amână temporar tranzacționarea unui număr de certificate verzi din cele prevăzute la alin. (2), pentru fiecare 1 MWh produs și livrat de producătorii de energie electrică din surse regenerabile, acreditați de ANRE până la data de 31 decembrie 2013, după cum urmează:

.....
(2²) Recuperarea certificatelor verzi amânate conform prevederilor alin. (2¹) se va face începând cu 1 aprilie 2017 pentru centralele prevăzute la alin. (2¹) lit. a) și c), respectiv începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru centralele prevăzute la alin. (2¹) lit. b), eșalonat cel mult până la data de 30 decembrie 2020.”

6. La articolul I, după punctul 3 se introduc trei noi puncte, punctele 3¹—3³, cu următorul cuprins:

„3¹. **La articolul 6, după alineatul (2²) se introduc două noi alineate, alineatele (2³) și (2⁴), cu următorul cuprins:**

«(2³) În cazul centralelor electrice realizate cu ajutor investițional, după aplicarea prevederilor art. 6 alin. (7) lit. b), dispozițiile alin. (2¹) se aplică astfel încât numărul de certificate verzi rezultat să nu fie subunitar.

(2⁴) În cazul centralelor electrice realizate cu ajutor investițional, dacă numărul de certificate verzi calculat de ANRE prin aplicarea prevederilor art. 6 alin. (7) lit. b) este subunitar, nu se aplică prevederile alin. (2¹).»

3². La articolul 6, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

«(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (3), energia electrică produsă în centrale electrice amplasate pe vehicule de orice fel nu face obiectul prezentei legi.»

3³. La articolul 6, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(5) Pentru energia electrică produsă în centrale electrice care utilizează biomasa ce provine din culturi energetice se acordă suplimentar față de prevederile alin. (2) lit. d) câte un certificat verde pentru fiecare 1 MWh produs și livrat.»”

7. La articolul I punctul 4, litera b) a alineatului (7) al articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) un număr de certificate verzi stabilit de ANRE prin reducerea numărului de certificate verzi prevăzut la alin. (2), (4) sau (5), după caz, diminuând valoarea de referință a investiției per MW cu valoarea ajutorului primit per MW și păstrând valoarea ratelor interne de rentabilitate considerate în calculele furnizate Comisiei Europene în cadrul procesului de autorizare a sistemului de promovare, dacă centralele electrice beneficiază suplimentar de ajutor de stat. Reducerea numărului de certificate verzi prevăzută se aplică până la concurența valorii ajutorului investițional primit de producătorul de energie electrică, utilizându-se în calcul valoarea medie a unui certificat verde, calculată ca medie aritmetică a valorii maxime și valorii minime de tranzacționare a certificatelor verzi.”

8. La articolul I, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. **La articolul 6, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(9) Certificatele verzi emise de operatorul de transport și sistem au o durată de valabilitate de 12 luni.»

9. La articolul I punctul 6, alineatele (2), (4) și (6) ale articolului 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Furnizorii de energie electrică și producătorii prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să achiziționeze anual un număr de certificate verzi echivalent cu produsul dintre valoarea cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi stabilite pentru anul respectiv, potrivit prevederilor art. 4 alin. (9), și cantitatea de energie electrică prevăzută la alin. (1), exprimată în MWh, furnizată anual consumatorilor finali.

.....
 (4) În factura de energie electrică transmisă consumatorilor finali, valoarea certificatelor verzi se facturează separat față de tarifele/prețurile pentru energia electrică, precizându-se temeiul legal, după achiziționarea de către furnizor a certificatelor verzi corespunzător cotei obligatorii de achiziție. Această valoare reprezintă produsul dintre valoarea cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate (CV/MWh) estimate de către ANRE, cantitatea de energie electrică facturată (MWh) și prețul certificatelor verzi achiziționate de furnizorul respectiv pe piețele centralizate administrate de operatorul pieței de energie electrică.

.....
 (6) Până cel târziu la data de 1 septembrie a fiecărui an, furnizorii de energie electrică și producătorii prevăzuți la alin. (1) vor regulariza, în tranșe egale, valoarea certificatelor verzi aferente anului anterior, în funcție de cota anuală stabilită de către ANRE conform prevederilor art. 4 alin. (9), energia electrică furnizată și prețul mediu ponderat al certificatelor verzi utilizate de către furnizor pentru anul anterior.”

10. La articolul I, după punctul 6 se introduc două noi puncte, punctele 6¹ și 6², cu următorul cuprins:

„6¹. **La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(3) Furnizorii de energie electrică și producătorii prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să transmită anual la ANRE, în formatul și la termenele precizate de aceasta, cantitățile de energie electrică pentru care au obligația achiziției de certificate verzi, conform prezentei legi.»

6². La articolul 8, alineatul (5) se abrogă.”

11. La articolul I punctul 7, alineatul (8) al articolului 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Se exceptează de la aplicarea prevederilor prezentei legi un procent din cantitatea de energie electrică livrată consumatorilor finali, cu respectarea reglementărilor europene incidente. Condițiile de calificare pentru mecanismul de exceptare, precum și cantitatea exceptată, condiționată de aplicarea programelor anuale de creștere a eficienței energetice, vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, după notificarea acestora la Comisia Europeană și obținerea unei decizii de autorizare din partea acesteia.”

12. La articolul I, punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. **La articolul 12, alineatele (2¹) și (2²) se abrogă.”**

13. La articolul I, după punctul 11 se introduc două noi puncte, punctele 11¹ și 11², cu următorul cuprins:

„11¹. **La articolul 14, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:**

«(7¹) Regulamentul de acces în piața de energie electrică până la limita de siguranță a Sistemului Electroenergetic Național se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie.»

11². La articolul 20, alineatul (3) se abrogă.”

14. La articolul I punctul 13, alineatele (1) și (3) ale articolului 29 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) ANRE monitorizează producătorii beneficiari ai sistemului de promovare prin certificate verzi și întocmește rapoarte anuale pe care le face publice pe site-ul propriu, în termen de 90 de zile de la încheierea perioadei monitorizate.

.....
 (3) Măsurile de reducere a numărului de certificate verzi prevăzut la art. 6 alin. (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, în termen de 60 de zile de la data comunicării acestora de către ANRE potrivit prevederilor alin. (2), și se aplică centralelor/grupurilor electrice deținute de producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie, acreditate de către ANRE pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi, după data intrării în vigoare a acestei hotărâri a Guvernului, începând cu 1 ianuarie a anului următor.”

15. La articolul I, după punctul 13 se introduc două noi puncte, punctele 14 și 15, cu următorul cuprins:

„14. **La articolul 30 alineatul (1), după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:**

«e) nerespectarea art. 8 alin. (4) și (6) de către producătorii și furnizorii menționați la art. 8 alin. (1);

f) nerespectarea reglementărilor ANRE în domeniul promovării energiei din surse regenerabile de energie.»

15. La articolul 30, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), c), d), e) și f) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei, în cazul persoanelor fizice, și cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei, în cazul persoanelor juridice.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu amendă egală cu contravaloarea totală a certificatelor verzi neachiziționate de un furnizor sau producător prevăzut la art. 8 alin. (1) multiplicată de 3 ori, valoarea minimă a acesteia fiind de 10.000 lei, iar valoarea maximă, de 10.000.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului

nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.»”.

16. Articolul II se abrogă.

17. Articolul III se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. III.** — Energia electrică produsă din surse regenerabile de energie susținută prin sistemul de promovare poate fi comercializată și prin contracte reglementate, conform reglementărilor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.”

Art. II. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie care dețin grupuri/centrale electrice care beneficiază de sistemul de promovare, cu puteri instalate de cel mult 1 MW pe producător și 2 MW pe producător pentru cogenerare de înaltă eficiență pe bază de biomasă, pot încheia contracte bilaterale de vânzare/cumpărare a energiei electrice și a certificatelor verzi negociate direct numai cu furnizorii consumatorilor finali, prin excepție de la regula tranzacționării centralizate a acestora.

Art. III. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 4 alin. (41) și (42) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de

energie, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin prezenta lege, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei calculează, pentru anul 2014, cota de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, o publică pe site-ul propriu în maximum 3 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, informează Guvernul asupra nivelului acesteia și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, până cel târziu la data de 31 martie 2014.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 4 alin. (7) din Legea nr. 220/2008, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin prezenta lege, pentru anul 2014, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei calculează și publică pe site-ul propriu în maximum 3 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi cota anuală obligatorie de achiziție de certificate verzi estimată, numărul de certificate verzi estimate a fi emise pe baza informațiilor privind energia electrică estimată a se produce din surse regenerabile de energie și consumul final de energie electrică.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 14 martie 2014.
Nr. 23.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 martie 2014.
Nr. 270.

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947

Având în vedere urgența și necesitatea adoptării unor măsuri care să permită concretizarea drepturilor privind acordarea despăgubirilor, rezultate din aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, și Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât persoanele îndreptățite să poată beneficia de acordarea unor despăgubiri certe, previzibile și predictibile, în conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului,

având în vedere necesitatea instituirii unor reglementări speciale care să coreleze modalitatea de plată a despăgubirilor acordate persoanelor îndreptățite potrivit Legii nr. 9/1998, republicată, și Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, cu sursele de finanțare, astfel încât să se asigure menținerea echilibrului bugetar și, în mod implicit, respectarea angajamentelor interne și internaționale asumate de Guvernul României, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar,

dată fiind necesitatea stabilirii unei noi modalități de plată a despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998, republicată, și Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a identificării surselor de finanțare necesare,

în contextul admiterii excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 prin care s-a reglementat modalitatea de plată a despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, și Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare,

în scopul instituirii unui interval de timp în care să se reglementeze un nou cadru legal necesar acordării acestor despăgubiri, aspect ce constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, pe o perioadă de 6 luni, emiterea hotărârilor prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, și la art. 8 alin. (2) din Legea nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de

Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pe perioada stabilită la alin. (1) se suspendă emiterea de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a deciziilor de validare sau invalidare a hotărârilor comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 9/1998.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, pe o perioadă de 6 luni, plata voluntară a despăgubirilor stabilite prin hotărârile comisiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, prin ordinele emise de către șeful Cancelariei

Primului-Ministru în temeiul Legii nr. 9/1998, și, respectiv, prin deciziile de plată emise de către vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează aplicarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Vlad Ștefan Stoica
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru
Președintele Autorității Naționale
pentru Restituirea Proprietăților,
George Băeșu
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 12 martie 2014.
Nr. 10.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007 pentru aprobarea normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului European sau de Confederația Elvețiană

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — În anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.282/2007 pentru aprobarea normelor privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic, de medic dentist, de farmacist, de asistent medical generalist și de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 30 octombrie 2007, cu completările ulterioare,

după tabelul „Neurofiziologie clinică” și „Chirurgie oro-dentară și maxilo-facială (formare de bază în medicină și formare în medicină dentară)” se introduce un nou tabel, cu următorul cuprins:

Țara	Oncologie medicală Durata minimă de formare: 5 ani	Genetică medicală Durata minimă de formare: 4 ani
	Denumirea	Denumirea
Hrvatska		
1)		1)

1) Pentru celelalte state membre ale UE și pentru cele aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană se vor aplica prevederile pct. 2 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 213/2011 al Comisiei din 3 martie 2011 de modificare a anexelor II și V la Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 59 din 4 martie 2011.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Nicolae Băncioiu

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior,
cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

București, 6 martie 2014.
Nr. 147.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 176/2012
privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri
din Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 24 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 2 alineatul (1), după punctul 12 se introduce un nou punct, punctul 13, cu următorul cuprins:**

„13. Ziua Brigăzii Speciale de Intervenție «Vlad Țepeș» a Jandarmeriei în data de 11 februarie”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial la României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 12 martie 2014.
Nr. 31.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.289/2010 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită

În temeiul prevederilor art. 120¹ alin. (1) și (2) și ale art. 178 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.289/2010 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea și comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 12 august 2010, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Creanțele fiscale restante aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, al căror plafon este prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru anulare, se scad din evidențele fiscale în primele 7 zile ale anului următor.”

2. În anexă, la capitolul I, punctul 2 va avea următorul cuprins:

„2.1. Pentru obligațiile de plată cu scadența până la data de 1 iulie 2013 care se sting după această dată, deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de întârziere se emit o singură dată, trimestrial, pentru obligațiile fiscale principale care au împlinit 90 de zile de la scadență, cu excepția situației în care acestea au fost stinse parțial sau total, după caz.

2.2. Pentru obligațiile de plată scadente după data de 1 iulie 2013, deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de întârziere se emit potrivit dispozițiilor pct. 1.”

3. În anexă, la capitolul I, punctul 3.5 va avea următorul cuprins:

„3.5. Pentru obligațiile de plată cu scadența până la data de 1 iulie 2013, în situația în care la împlinirea termenului de 180 de zile prevăzut la pct. 3.1 se constată că există obligații fiscale principale restante în această perioadă, care nu au depășit 90 de zile de la scadență, pentru acestea nu se vor emite decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități de întârziere, cu excepția situației în care acestea au fost stinse parțial sau total, după caz.”

Art. II. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și organele fiscale din subordinea acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

București, 6 martie 2014.
Nr. 380.

ACTE ALE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMULUI

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A TREIA

HOTĂRÂREA

din 4 decembrie 2012

În Cauza Petruș Iacob împotriva României

Strasbourg

(Cererea nr. 13.524/05)

DEFINITIVĂ

4 martie 2013

Hotărârea devine definitivă în condițiile prevăzute la art. 44 § 2 din Convenție. Aceasta poate suferi modificări de formă.

În Cauza Petruș Iacob împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a treia), reunită într-o cameră compusă din: Josep Casadevall, președinte, Alvina Gyulumyan, Ján Šikuta, Luis López Guerra, Nona Tsotsoria, Kristina Pardalos, Johannes Silvis, judecători, și Santiago Quesada, grefier de secție,

după ce a deliberat în camera de consiliu la 13 noiembrie 2012,

pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea nr. 13.524/05 îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Petruș Iacob (*reclamantul*), a sesizat Curtea la 10 martie 2005 în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*).

2. Guvernul român (*Guvernul*) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna Irina Cambrea, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

3. Reclamantul susține că a fost supus unor rele tratamente de către agenții de poliție și că ancheta care a urmat nu a fost una efectivă.

4. La 27 ianuarie 2011, cererea a fost comunicată Guvernului. În conformitate cu art. 29 § 1 din Convenție, s-a hotărât, de asemenea, că admisibilitatea și fondul cauzei vor fi examinate împreună.

5. În urma abținerii domnului Corneliu Bîrsan, judecător ales să reprezinte România (art. 28 din Regulamentul Curții), președintele camerei a desemnat-o pe doamna Kristina Pardalos în calitate de judecător *ad-hoc* (art. 26 § 4 din Convenție și art. 29 § 1 din Regulament).

ÎN FAPT

I. Circumstanțele cauzei

6. Reclamantul s-a născut în 1954 și locuiește în Brăila.

A. Incidentul din 14 august 2001

7. La 14 august 2001, Garda Financiară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice a efectuat un control într-o piață din Brăila unde reclamantul vindea cartofi. Ofițerul-șef și alți 2 ofițeri i-au solicitat reclamantului să prezinte certificatul de producător pentru marfa pe care o vindea.

8. Ofițerii Gărzii Financiare au întocmit un proces-verbal de contravenție împotriva reclamantului, pe motiv că acesta nu a prezentat certificatul de producător, și au vrut să înceapă confiscarea produselor. Reclamantul a protestat cu voce tare împotriva acestei măsuri.

9. Considerând comportamentul reclamantului agresiv, ofițerul-șef al Gărzii Financiare a solicitat prin telefon ajutorul poliției. O echipă de intervenție rapidă formată din 3 agenți de poliție, dintre care 2 erau mascați, a ajuns la fața locului.

10. Ofițerii Gărzii Financiare i-au solicitat reclamantului să își conducă mașina cu marfa într-un loc unde aceasta să poată fi cântărită. Reclamantul a refuzat să conducă mașina pe motiv că băuse deja două beri. În semn de protest față de confiscarea produselor sale, el s-a agățat de un gard și a început să strige.

11. Pentru a-l imobiliza pe reclamant, polițiștii mascați au folosit de două ori spray lacrimogen în direcția feței lui și l-au încătușat. Apoi, aceștia l-au târât până la mașina de poliție.

12. La 16 august 2001, reclamantul a consultat un medic legist și, la 19 august 2001, i s-a eliberat un certificat medico-legal. Conform medicului legist, reclamantul prezenta:

„— o zonă de hiperemie neuniformă între sprâncene și o leziune sub sprânceana dreaptă de aproximativ 3,5 cm/1 cm, cu aspectul unei arsuri de gradul I;

— o zonă cu aspect similar la rădăcina nasului de aproximativ 3,5/1 cm;

— o zonă iritată și roșie sub bărbie și o leziune de aproximativ 6,5 cm/4 cm în partea dreaptă a feței cu aspectul unei arsuri de gradul doi și trei...”

13. Medicul legist a considerat că leziunile puteau data din 14 august 2001 și că necesită între 15 și 17 zile de îngrijiri medicale.

B. Ancheta privind incidentul din 14 august 2001

14. La 6 noiembrie 2001, reclamantul a depus la parchet o plângere penală împotriva celor 3 agenți de poliție și împotriva celor 3 ofițeri de la Garda Financiară, pe care i-a acuzat de aplicarea de rele tratamente.

15. În lunile aprilie și mai 2002, parchetul a audiat mai mulți martori, atât ofițerii Gărzii Financiare, cât și persoanele care fuseseră prezente în timpul incidentului. Toți au confirmat că reclamantul a fost încătușat și că agenții de poliție i-au pulverizat fața cu spray lacrimogen. Cu toate acestea, declarațiile acestora erau contradictorii în ceea ce privește comportamentul reclamantului: unele persoane, printre care și concubina sa, au declarat că reclamantul era calm, în timp ce alții au declarat că acesta era recalcitrant și a vociferat.

16. Printr-o ordonanță din 31 iulie 2003, Parchetul de pe lângă Tribunalul Brăila a dispus neînceperea urmăririi penale împotriva agenților de poliție și a ofițerilor de la Garda Financiară, pe motiv că aceștia au acționat în conformitate cu dispozițiile legale.

17. Mai precis, parchetul a făcut referire la Regulamentul nr. 112/2000 al Ministerului de Interne care le permitea agenților de poliție să recurgă la folosirea forței fizice și a echipamentului, printre care cătușele și spray-urile iritante sau lacrimogene, împotriva indivizilor care amenință, lovesc sau comit acte de violență împotriva lor.

18. Plângerile reclamantului împotriva ordonanței de neîncepere a urmăririi penale au fost respinse de către prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brăila și de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brăila.

19. Reclamantul a depus o plângere împotriva ordonanțelor parchetului în fața Tribunalului Brăila, prin care pretindea supunerea la rele tratamente și solicita efectuarea unei anchete efective. După o amânare întemeiată pe chestiuni procedurale, prin Hotărârea din 18 ianuarie 2005, instanța i-a respins plângerea. Instanța nu a audiat martorii și a reluat declarațiile pe care aceștia le-au făcut în fața parchetului. Astfel, instanța a eliminat depozițiile celor 2 martori care au declarat că reclamantul nu a fost violent, considerând că martorii în cauză au prezentat versiuni diferite ale faptelor, fără a releva care erau aceste diferențe. Pe baza declarațiilor altor martori, instanța a constatat că reclamantul fusese violent, a țipat și a făcut gesturi și mișcări necontrolate, fapt ce a impus intervenția poliției. Instanța a concluzionat că:

„Utilizarea de către agenții de poliție a echipamentului din dotare, printre care spray-ul lacrimogen și cătușele, trebuie analizată în raport cu dispozițiile art. 1 § 1 din Regulamentul nr. 112/2000 al Ministerului de Interne privind folosirea forței și a echipamentului (...)

Având în vedere că reiese fără îndoială din probele analizate în speță că după sosirea ofițerilor Gărzii Financiare reclamantul Iacob Petruș a devenit recalcitrant și s-a manifestat violent, lovind cu picioarele la întâmplare, agenții de poliție au acționat conform dispozițiilor art. 1 și 16 din Regulamentul nr. 112/2000 al Ministerului de Interne și aceste acțiuni nu reprezintă infracțiuni.”

20. Prin Hotărârea din 27 aprilie 2005, Curtea de Apel Galați a respins recursul reclamantului și a confirmat Hotărârea din 18 ianuarie 2005.

II. Dreptul și practica interne și internaționale relevante

21. Dispozițiile relevante ale Codului de procedură penală prevăd următoarele:

Art. 278¹. — Plângerea în fața instanței împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată

„(...) Instanța, judecând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.

Instanța pronunță una dintre următoarele soluții (...):

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului în vederea începerii sau a redeschiderii urmăririi penale, după caz. Dispozițiile art. 333 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.

Instanța este obligată să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice, de îndată și motivat, persoanei care a făcut plângerea, modul în care aceasta a fost rezolvată.”

22. Art. 1 din Regulamentul nr. 112/2000 al Ministerului de Interne, așa cum a fost citat de instanțele naționale, era redactat astfel:

„Pentru a impune respectul ordinii publice, pentru a opri actele de violență ale indivizilor turbulenți sau care se opun măsurilor legale stabilite de forțele de ordine, agenții de poliție pot utiliza, în condițiile legii, forța fizică și echipamentul.”

23. Art. 16 din același regulament, așa cum a fost citat de instanțele naționale, le permitea agenților de poliție să folosească spray lacrimogen asupra indivizilor care îi amenință, îi lovesc sau comit acte de violență împotriva lor.

24. În rapoartele prezentate în urma vizitelor în statele membre, Comitetul european pentru prevenirea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante (CPT) a făcut următoarele constatări cu privire la folosirea spray-ului iritant/lacrimogen:

„Nu se poate justifica folosirea spray-ului iritant/lacrimogen asupra unui deținut care e închis singur în celulă. Spray-ul poate fi periculos și nu ar trebui să fie utilizat în spațiile închise. Pe de altă parte, dacă se dovedește, în mod excepțional, a fi necesară recurgerea la această măsură în spații deschise, trebuie impuse precauții clar definite. De exemplu, deținuții care au fost pulverizați cu spray trebuie să aibă posibilitatea de a consulta imediat un medic și să li se ofere îngrijiri medicale corespunzătoare. Spray-ul nu ar trebui utilizat niciodată asupra unui deținut care a fost deja imobilizat. În plus, spray-ul nu ar trebui să facă parte din echipamentul standard al unui ofițer din sistemul penitenciar.” [A se vedea, printre altele CPT/Inf (2009) 25.]

25. CPT le-a recomandat, de asemenea, autorităților naționale adoptarea unor reguli clare privind folosirea spray-ului, care să includă cel puțin următoarele:

„instrucțiuni precise în legătură cu condițiile în care se poate recurge la folosirea spray-ului iritant și interzicerea în mod explicit a folosirii acestuia în spațiile închise;

— dreptul de a consulta imediat un medic și de a primi îngrijiri medicale corespunzătoare pentru toți deținuții care au fost pulverizați cu spray iritant;

— informații cu privire la calificările, formarea și competențele personalului autorizat să folosească spray-ul iritant;

— un mecanism de control și de inspecție adecvat cu privire la utilizarea spray-ului iritant.” [A se vedea, printre altele, CPT/Inf (2009) 8.]

ÎN DREPT

I. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 3 din Convenție

26. Reclamantul susține că, la 14 august 2001, 3 agenți de poliție au folosit spray iritant împotriva sa, cauzându-i arsuri grave la nivelul feței. De asemenea, acesta se plânge de absența eficienței anchetei desfășurate de parchet ca urmare a acuzațiilor sale de rele tratamente. Acesta invocă art. 3 din Convenție, formulat astfel:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.”

A. Cu privire la admisibilitate

27. Curtea constată că acest capăt de cerere nu este în mod vădit nefondat în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție. De asemenea, Curtea subliniază că acesta nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, este necesar să fie declarat admisibil.

B. Cu privire la fond

1. Cu privire la elementul material al capătului de cerere întemeiat pe art. 3 din Convenție

28. Reclamantul reiterează acest capăt de cerere și neagă că ar fi avut un comportament agresiv sau violent. Acesta precizează că agenții de poliție au pulverizat spray iritant la 15—20 cm de față sa, afectându-i astfel vederea și căile respiratorii.

29. Guvernul nu contestă tratamentul suferit de reclamant din partea celor 3 agenți de poliție, dar consideră că aceștia din urmă au acționat conform legii pentru a calma reclamantul, care avea un comportament provocator și agresiv.

30. Curtea amintește că art. 3 consacră una din valorile fundamentale ale societăților democratice. Art. 3 nu prevede excepții, spre deosebire de majoritatea normelor Convenției și ale protocoalelor nr. 1 și 4, iar conform art. 15 § 2 nu admite nicio derogare, nici chiar în caz de pericol public care amenință viața națiunii [*Selmouni împotriva Franței* (MC), nr. 25.803/94, CEDO 1999-V, pct. 95].

31. De altfel, relele tratamente trebuie să atingă un minimum de gravitate pentru a cădea sub incidența art. 3. Aprecierea acestui minim este relativă prin esență; ea depinde de ansamblul datelor cauzei și, în esență, de durata tratamentului, de efectele sale fizice și/sau psihice ca și, uneori, de sex, de vârsta și de starea de sănătate a victimei. În cazul în care un individ este privat de libertate, folosirea forței fizice împotriva sa atunci când nu se dovedește a fi strict necesară din cauza comportamentului său aduce atingere demnității umane și constituie, în principiu, o încălcare a dreptului garantat de art. 3 (*Ribitsch împotriva Austriei*, 4 decembrie 1995, pct. 38, seria A nr. 336, și *Tekin împotriva Turciei*, 9 iunie 1998, pct. 52—53, *Culegere de hotărâri și decizii* 1998-IV).

32. În speță, problema care se ridică este practica agenților de poliție de a pulveriza „spray iritant” sau „spray lacrimogen” în direcția feței reclamantului, cauzându-i arsuri care au necesitat între 15 și 17 zile de îngrijiri medicale.

33. Curtea reamintește că a avut deja oportunitatea de a examina problema utilizării „gazului lacrimogen” sau a „spray-ului iritant” în contextul acțiunilor de menținere a ordinii publice și a admis că folosirea unui astfel de spray poate avea efecte precum: probleme respiratorii, grețuri, vărsături, iritații ale căilor respiratorii, iritații la nivelul căilor lacrimale și la nivelul ochilor, spasme, dureri în piept, dermatită și alergii. În cantități importante, acesta poate cauza necrozarea țesuturilor căilor respiratorii sau digestive, edeme pulmonare sau hemoragii interne (*Oya Ataman împotriva Turciei*, nr. 74.552/01, pct. 17—18, CEDO 2006-XIII; și *Ali Güneş împotriva Turciei*, nr. 9.829/07, pct. 37, 10 aprilie 2012). Pe de altă parte, Curtea a omologat recomandările făcute de CPT cu privire la folosirea spray-ului respectiv (*Ali Güneş*, citată anterior, pct. 40).

34. În speță, părțile nu contestă faptul că, la 14 august 2001, reclamantul a suferit arsuri la nivelul feței în urma utilizării unui spray iritant de către agenții de poliție și că aceste arsuri au necesitat între 15 și 17 zile de îngrijiri medicale. Curtea consideră că nu există circumstanțe susceptibile să o facă să aibă dubii în ceea ce privește originea acestor arsuri, care pot fi deci considerate a fi consecința utilizării spray-ului iritant de către agenții de poliție [*R.L. și M.J.D. împotriva Franței*, nr. 44.568/98, pct. 67, 19 mai 2004, și *Dumitru Popescu împotriva României* (nr. 1), nr. 49.234/99, pct. 62, 26 aprilie 2007]. Așadar, Curtea consideră că tratamentul aplicat reclamantului a atins pragul de gravitate impus de art. 3 din Convenție.

35. Prin urmare, îi revine Curții sarcina de a verifica dacă practica agenților de poliție de a pulveriza spray iritant pentru a imobiliza reclamantul era necesară și proporțională. În acest sens, ea acordă o importanță deosebită rănilor care au fost cauzate și circumstanțelor în care acestea au avut loc [*Dumitru Popescu* (nr. 1), citat anterior, pct. 63].

36. În speță, Curtea constată că acele circumstanțe în care agenții de poliție au folosit forța fizică și echipamentul pentru a-l imobiliza pe reclamant nu priveau o faptă cu caracter penal, potrivit dreptului intern, fiind vorba de o contravenție [*a contrario*, *Rehbock împotriva Sloveniei*, nr. 29.462/95, pct. 72—77, CEDO 2000-XII, și *Dumitru Popescu* (nr. 1), citată anterior, pct. 34]. Cauza nu privește o arestare legală, deoarece reclamantul nu era suspectat de comiterea unei infracțiuni și niciun mandat de arestare nu fusese emis pe numele său. Polițiștii au intervenit în vederea restabilirii ordinii publice în urma unui incident banal într-o piață publică.

37. Curtea constată că părțile sunt în dezacord cu privire la comportamentul reclamantului, care a impus asistența unei echipe de intervenție rapidă a poliției. Reclamantul neagă că ar fi avut un comportament agresiv sau violent, în timp ce Guvernul susține contrariul, bazându-se pe hotărârile instanțelor interne, care au reținut că reclamantul a fost violent, a țipat și a făcut gesturi și mișcări necontrolate (*supra*, pct. 19). Chiar dacă ar accepta acest argument, Curtea ia act de faptul că Guvernul nu a explicat în ce fel comportamentul reclamantului reprezenta un risc grav și serios pentru ordinea publică sau pentru integritatea fizică a agenților de poliție ori a unor terțe persoane, fapt ce ar fi putut justifica folosirea spray-ului iritant împotriva sa (*Borbála Kiss împotriva Ungariei*, nr. 59.214/11, pct. 36, 26 iunie 2012, *R.L. și M.-J.D. împotriva Franței*, citată anterior, pct. 70, și *Roșioru împotriva României*, nr. 37.554/06, pct. 63, 10 ianuarie 2012).

38. Pe de altă parte, Curtea observă că, în urma incidentului din 14 august 2001, nu a fost începută urmărirea penală sau vreun tip de procedură administrativă împotriva reclamantului pentru ultraj sau pentru tulburarea liniștii publice (a se vedea, a *contrario*, *Borbála Kiss*, citată anterior, pct. 13—17).

39. În ceea ce privește maniera în care agenții de poliție au intervenit pentru a-l stăpâni pe reclamant, Curtea reamintește că, în general, intervenția forțelor de ordine în vederea restabilirii ordinii publice nu poate fi suficientă în sine pentru a explica gravitatea loviturilor aplicate asupra corpului, feței sau capului persoanelor vizate (*mutatis mutandis*, *Güler împotriva Turciei*, nr. 49.391/99, pct. 46, 10 ianuarie 2006, și *Zülcihan Şahin și alții împotriva Turciei*, nr. 53.147/99, pct. 54, 3 februarie 2005). Or, în speță, nu se contestă faptul că polițiștii au vizat direct fața reclamantului.

40. Mai mult, Curtea ia notă de faptul că polițiștii implicați în incident erau superiori numeric reclamantului. Astfel, el era singur împotriva celor 3 polițiști (*mutatis mutandis*, *Borbála Kiss*, citată anterior, pct. 36, și *Roşioru*, citată anterior, pct. 63). Prin urmare, Curtea consideră că forța folosită de poliție și în special utilizarea spray-ului iritant au fost excesive și nejustificate în aceste circumstanțe.

41. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a conchide că tratamentul pe care l-a suferit reclamantul a reprezentat un tratament degradant, contrar art. 3 din Convenție (Ali Güneş, citată anterior, pct. 43, și *Borbála Kiss*, citată anterior, pct. 35).

42. Prin urmare, a fost încălcat art. 3 sub aspect material.

2. Cu privire la aspectul procedural al capătului de cerere întemeiat pe art. 3 din Convenție

43. Reclamantul susține că declarațiile reținute de instanțele naționale erau false. Acesta face trimitere la o declarație făcută de un martor ocular, la data de 25 august 2011, în fața unui notar public, care confirma versiunea sa asupra faptelor. El concluzionează că singurul scop al anchetei a fost acela de a exonera persoanele responsabile de răspunderea penală.

44. Guvernul consideră că ancheta desfășurată în speță a fost adecvată și efectivă. Mai precis, acesta face trimitere la martorii audiați care au declarat că reclamantul a avut un comportament agresiv. Guvernul consideră că autoritățile naționale au apreciat în mod corect, în urma unei anchete serioase și aprofundate, că agenții statului au intervenit în conformitate cu dispozițiile legale pentru a-l imobiliza.

45. Curtea amintește că, atunci când o persoană afirmă în mod „credibil” că agenții statului l-au supus unui tratament contrar art. 3, autoritățile competente au obligația să desfășoare o „anchetă oficială și efectivă” care să permită atât stabilirea faptelor, precum și identificarea și pedepsirea persoanelor responsabile [*Slimani împotriva Franței*, nr. 57.671/00, pct. 30 și 31, CEDO 2004-IX (fragmente), *Assenov și alții împotriva Bulgariei*, 28 octombrie 1998, pct. 102, *Culegere de hotărâri și decizii* 1998-VIII, și *Türkmen împotriva Turciei*, nr. 43.124/98, pct. 51, 19 decembrie 2006].

46. Curtea constată că a avut totuși loc o anchetă în prezenta cauză. Rămâne de apreciat diligența cu care aceasta a fost efectuată și caracterul său „efectiv”. În această privință, Curtea amintește că o cerință privind promptitudinea și diligența rezonabilă este implicită în cadrul obligației de cercetare penală (*Damian-Burueană și Damian împotriva României*, nr. 6.773/02, pct. 80—81, 26 mai 2009, și *Roşioru*, citată anterior, pct. 73).

47. Curtea subliniază că, deși reclamantul a depus la parchet, în data de 6 noiembrie 2001, o plângere penală împotriva celor 3 agenți de poliție și a celor 3 ofițeri din cadrul Gărzii Financiare, abia după mai bine de 5 luni, în aprilie și mai 2002, parchetul a recurs la audierea martorilor oculari. Or Guvernul nu a prezentat nicio justificare convingătoare pentru această întârziere. În această privință, Curtea amintește că audierea imediată a martorilor, înainte ca aceștia să uite evenimentele petrecute, este necesară pentru a stabili situația de fapt (*mutatis mutandis*, *Assenov și alții*, citată anterior, pct. 103).

48. Curtea constată în continuare că instanțele interne nu au audiat direct martorii, ci s-au limitat la reluarea declarațiilor făcute în fața parchetului, deși existau divergențe între declarațiile martorilor. Aceștia și-au întemeiat deciziile în principal pe depozițiile anumitor martori, fără a explica motivele pentru care anumite declarații erau mai credibile decât altele. Pe de altă parte, chiar dacă, acționând conform normelor de procedură penală în vigoare la momentul respectiv, acestea nu puteau proceda la o nouă audiere a martorilor, Curtea subliniază că instanțele interne aveau posibilitatea legală de a trimite cauza la parchet, precizându-le cu exactitate faptele și mijloacele de probă care trebuiau verificate (pct. 21 *supra*).

49. În plus, instanțele interne au reținut că agenții de poliție au folosit în mod efectiv spray iritant împotriva reclamantului, dar că aceștia au acționat conform normelor legale. Or, în analiza lor, instanțele au făcut o aplicație automată a textului privind normele legale, dar nu au verificat deloc problema proporționalității în ceea ce privește uzul forței de către agenții de poliție (*Borbála Kiss*, citată anterior, pct. 37).

50. Curtea consideră că analiza proporționalității privind utilizarea forței de către agenții de poliție este mult mai importantă decât cadrul juridic, precum cel invocat de instanțele interne, ce permitea asemenea intervenții într-un număr mare de cazuri [*mutatis mutandis*, *Natchova și alții împotriva Bulgariei* (MC), nr. 43.577/98 și 43.579/98, pct. 99, CEDO 2005-VII]. Într-adevăr, instanțele și-au întemeiat analiza pe Regulamentul nr. 112/2000 al Ministerului de Interne, al cărui caracter public nu reiese din documentele furnizate de către părți, dar din care acestea au citat dispozițiile în hotărârile lor. Or, Curtea constată că, potrivit citației făcute, acest regulament le permitea agenților de poliție să folosească forța fizică și echipamentul, printre care și spray-ul iritant, fără a preciza în mod suficient de clar condițiile în care aceștia pot face recurs (a se vedea recomandările CPT la pct. 24—25).

51. Aceste elemente îi sunt suficiente Curții pentru a stabili că, în speță, ancheta declanșată de autoritățile naționale nu a avut caracterul efectiv impus de art. 3 din Convenție.

52. Prin urmare, a fost încălcat art. 3 din Convenție sub aspect procedural.

II. Cu privire la celelalte pretense încălcări

53. Reclamantul se plânge, de asemenea, că procedura în fața instanțelor naționale nu a fost echitabilă, astfel cum prevede art. 6 § 1 din Convenție, și contestă interpretarea faptelor și a probelor.

54. Ținând cont de ansamblul elementelor de care dispune și de măsura în care este competentă să se pronunțe cu privire la pretențiile formulate, Curtea nu a evidențiat nicio încălcare aparentă a drepturilor și libertăților garantate de acest articol din Convenție și consideră că acest capăt de cerere trebuie respins în temeiul art. 35 § 1, art. 35 § 3 lit. a) și art. 35 § 4 din Convenție.

III. Cu privire la aplicarea art. 41 din Convenție

55. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

A. Prejudiciu

56. Reclamantul pretinde 22.000.000 euro (EUR) cu titlu de prejudiciu moral. Acesta consideră că viața sa a fost pusă în pericol ca urmare a folosirii spray-ului iritant împotriva sa și susține că după incidentul din 14 august 2001 și-a pierdut temporar vederea la ochiul stâng. Acesta trimite documente medicale recente ce atestă faptul că suferă de glaucom la ambii ochi.

57. Guvernul consideră că reclamantul nu a suferit nicio încălcare a drepturilor sale garantate de art. 3 din Convenție și solicită Curții să îi respingă cererile de reparație echitabilă. Guvernul consideră, în subsidiar, că o eventuală constatare a încălcării ar putea constitui, în sine, o reparație satisfăcătoare pentru acest prejudiciu și că, în orice caz, suma cerută nu este conformă cu jurisprudența Curții în materie.

58. Curtea constată că reclamantul nu a dovedit legătura de cauzalitate între încălcările constatate și starea sa de sănătate actuală. Cu toate acestea, Curtea consideră că reclamantul i-a fost cauzat un prejudiciu moral de necontestat, ținând seama de încălcările pe care le-a constatat. Prin urmare, pronunțându-se în echitate, Curtea consideră că trebuie să i se acorde reclamantului 10.000 EUR cu titlu de prejudiciu moral.

B. Cheltuieli de judecată

59. De asemenea, reclamantul solicită, pentru cheltuielile efectuate în fața Curții, sumele următoare: 1.000 EUR — onorariul avocatului; 1.650 EUR — cheltuieli de transport, după ce s-a deplasat, pe 18—22 mai 2008, la Strasbourg, împreună cu avocatul său; 270 EUR pentru diverse cheltuieli (taxe poștale sau notariale, fotocopii, traducerea și redactarea documentelor). Acesta a prezentat o copie a contractului de asistență judiciară pe care l-a încheiat cu un avocat pentru a-l însoți la deplasarea

la Strasbourg. El susține că a pierdut chitanța și că avocatul refuză să îi furnizeze o copie. Acesta trimite, de asemenea, un atestat al Biroului de corespondență al Curții care certifică faptul că a depus documente la sediul Curții în 20 iunie 2008. El trimite, în fine, documente justificative pentru cheltuieli diverse.

60. Guvernul consideră că cererile reclamantului sunt excesive, deoarece reclamantul nu a detaliat sumele și nu a furnizat documente justificative. Acesta solicită Curții să îi respingă cererile.

61. Curtea reamintește că, în conformitate cu art. 41 din Convenție, se rambursează numai cheltuielile de judecată pentru care s-a stabilit că au fost într-adevăr efectuate, că acestea corespundeau unei necesități de a soluționa sau preveni problema constituind o încălcare a Convenției și că ele sunt rezonabile din punctul de vedere al cuantumului acestora (a se vedea, de exemplu, *Stašaitis împotriva Lituaniei*, nr. 47.679/99, pct. 102—103, 21 martie 2002).

62. Cu privire la onorariul avocatului și la cheltuielile de deplasare ale reclamantului și avocatului său la Strasbourg, Curtea ia act de faptul că respectivul contract încheiat de reclamant cu acesta din urmă privește doar deplasarea reclamantului în fața Curții în vederea consultării dosarului la fața locului. Reclamantul a redactat singur formularul de cerere și observațiile, fără asistența avocatului. Prin urmare, Curtea consideră că nu s-a stabilit dacă sumele solicitate cu titlu de cheltuieli de deplasare pentru reclamant și avocatul său la Strasbourg și onorariul acestuia din urmă au fost necesare (*Mirailles împotriva Franței*, nr. 63.156/00, pct. 44, 9 martie 2004). Prin urmare, nu este necesar să se dispună rambursarea cheltuielilor.

63. Privind diversele cheltuieli suportate cu acest dosar, Curtea consideră că este necesar să i se acorde reclamantului suma cerută, și anume 270 EUR.

C. Dobânzi moratorii

64. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginale practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu 3 puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În unanimitate,

CURTEA:

1. declară cererea admisibilă în ceea ce privește capătul de cerere întemeiat pe art. 3 din Convenție și inadmisibilă pentru celelalte capete de cerere;

2. hotărăște că a fost încălcat art. 3 din Convenție sub aspect material;

3. hotărăște că a fost încălcat art. 3 din Convenție sub aspect procedural;

4. hotărăște:

a) că statul pârât trebuie să îi plătească reclamantului, în termen de 3 luni de la data la care hotărârea devine definitivă, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, 10.000 EUR (zece mii euro), pentru prejudiciul moral, și 270 EUR (două sute șaptezeci euro), cu titlu de cheltuieli de judecată, care trebuie convertiți în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății, la care se adaugă orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit;

b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, aceste sume vor fi majorate cu o dobândă simplă la un procent egal cu cel al facilității de preț marginal a Băncii Centrale Europene aplicabile în această perioadă, majorată cu 3 procente;

5. respinge, în unanimitate, cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în franceză, apoi comunicată în scris la 4 decembrie 2012, în temeiul art. 77 § 2 și art. 77 § 3 din Regulament.

PREȘEDINTE,
JOSEP CASADEVALL

Grefier,
Santiago Quesada

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**privind aprobarea Procedurilor de înscriere la examenul de competență profesională a persoanelor care au finalizat stagiul la Camera Auditorilor Financiari din România și sunt membri cu drepturi depline ai Asociației Contabililor Autorizați**

În temeiul prevederilor:

- art. 6 alin (3), art. 13 și 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 15 alin. (3) și (4) și art. 35 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;
- pct. 8 al Acordului de cooperare încheiat între Camera Auditorilor Financiari din România și Asociația Contabililor Autorizați, la data de 22 decembrie 2010,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din 21 februarie 2014, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Procedurile de înscriere la examenul de competență profesională a persoanelor care au finalizat stagiul la Camera Auditorilor Financiari din România și sunt membri cu drepturi depline ai Asociației Contabililor Autorizați, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii va duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se comunică Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

Cluj-Napoca, 21 februarie 2014.
Nr. 7.

ANEXĂ

PROCEDURI**de înscriere la examenul de competență profesională a persoanelor care au finalizat stagiul la Camera Auditorilor Financiari din România și sunt membri cu drepturi depline ai Asociației Contabililor Autorizați**

Art. 1. — Prezentele proceduri se aplică următoarelor categorii de persoane:

— persoane care au echivalat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul, conform Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 206/2011 pentru aprobarea Procedurilor de înscriere la stagiul a persoanelor care au obținut diplomă de absolvire ACCA și nu au desfășurat activități de audit statutar, au efectuat și au finalizat cei 3 ani de stagiul, conform prevederilor Camerei Auditorilor Financiari din România (CAFR);

— persoane care au echivalat testul de verificare a cunoștințelor în domeniul financiar-contabil pentru accesul la stagiul, conform Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 211/2011 privind adoptarea Procedurilor de înscriere la stagiul organizat de Camera Auditorilor Financiari din România a studenților Asociației Contabililor Autorizați care au promovat o parte din examenele organizate de Asociația Contabililor Autorizați, dar nu au devenit încă membri cu drepturi depline, au efectuat și au finalizat cei 3 ani de stagiul, conform prevederilor CAFR și în timpul celor 3 ani de stagiul au devenit membri cu drepturi depline ai Asociației Contabililor Autorizați (ACCA).

Art. 2. — După finalizarea stagiului, persoanele menționate la art. 1 pot solicita înscrierea la examenul de competență profesională pentru atribuirea calității de auditor financiar, urmând a susține numai proba practică din cadrul acestui examen.

Art. 3. — (1) În vederea înscrierii la examen, candidații vor depune, personal sau prin delegat, la sediul CAFR din municipiul București, Str. Sirenelor nr. 67—69, următoarele acte:

a) pentru stagiarii care se înscriu prima dată la examenul de competență profesională:

- cerere-model — afișată pe site-ul CAFR: www.cafr.ro;

— copie de pe diploma de membru ACCA, însoțită de traducerea legalizată în limba română;

— declarația îndrumătorului de stagiul prin care se atestă capacitatea stagiului de a se prezenta la examen — afișată pe site-ul CAFR: www.cafr.ro. În cazul în care stagiul a avut mai mult de un îndrumător pe perioada stagiului, trebuie depuse declarații ale tuturor îndrumătorilor de stagiul;

— dovada achitării taxei pentru proba susținută din cadrul examenului de competență profesională;

— copie de pe cartea de identitate;

— două fotografii tip 2/3;

b) pentru stagiarii care au fost respinși la alte sesiuni de examen și se află în termenul legal pentru susținerea examenului:

— cerere-model — afișată pe site-ul CAFR: www.cafr.ro;

— dovada achitării taxei pentru examenul de competență profesională;

— copie de pe cartea de identitate;

— două fotografii tip 2/3.

(2) Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagii va elibera în momentul înscrierii legitimația de acces la examen.

Art. 4. — Nota pentru promovarea probei și, implicit, pentru promovarea examenului de competență profesională pentru atribuirea calității de auditor financiar este minimum 7,00.

Art. 5. — Stagiarii care au finalizat stagiul se pot prezenta la oricare dintre sesiunile examenului de competență profesională, organizate de CAFR, în termen de 3 ani de la data finalizării calendaristice a perioadei de stagiatură.

Art. 6. — Participarea la examen pentru persoanele prevăzute la art. 1 se realizează conform prevederilor Regulamentului de organizare și desfășurare a examenului de competență, aprobat prin hotărâre a Consiliului CAFR.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI GALAȚI
 COMPARTIMENT DEZVOLTARE SERVICII SOCIALE
 RELAȚII CU INSTITUȚII DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile cărora li s-au alocat subvenții de la bugetul local în anul 2014, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.153/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației Titlul proiectului	Județul/municipiul	Nr. de beneficiari	Cuantumul sumelor acordate pentru anul 2014
1.	Asociația Filantropică Creștin Ortodoxă „Sf. Vasile cel Mare” Centrul rezidențial de fete „Sf. Vasile cel Mare”	Municipiul Galați	30 de persoane	222.188,00 lei
2.	Asociația Filantropică Creștin Ortodoxă „Sf. Vasile cel Mare” Centrul multifuncțional de servicii sociale „Speranța”	Municipiul Galați	60 de persoane	277.777,00 lei
3.	Fundația „Familia” Galați Centrul de zi pentru copii din familii în dificultate	Municipiul Galați	50 de persoane	69.444,00 lei
4.	Fundația „Familia” Galați Centrul comunitar pentru victime ale violenței în familie	Municipiul Galați	10 persoane	83.333,00 lei
5.	Fundația „Inimă de copil” Centrul de zi pentru copii din familii în dificultate	Municipiul Galați	52 de persoane	55.556,00 lei
6.	Fundația „Cuvântul Întrupat” Centrul de zi pentru copii aflați în dificultate „La Vale”	Municipiul Galați	40 de persoane	72.223,00 lei
7.	Fundația „Împreună” Centrul de zi „Împreună” pentru copii defavorizați	Municipiul Galați	50 de persoane	73.889,00 lei
8.	Fundația „Împreună” Clubul Seniorilor	Municipiul Galați	25 de persoane	33.333,00 lei
9.	Asociația Persoanelor cu Handicap „Sporting Club” Centrul de zi și sănătate „ACCES pentru TOȚI”— centru de recuperare, reabilitare, incluziune socială pentru persoanele cu handicap fizic și asociat din municipiul Galați	Municipiul Galați	100 de persoane	80.000,00 lei
10.	Alianța Romilor din Județul Galați Centrul de sprijin social pentru romi	Municipiul Galați	40 de persoane	25.725,00 lei
11.	Asociația „Antonie cel Mare”	Municipiul Galați	50 de persoane	129.714,00 lei
12.	Fundația de Sprijin a Vârstnicilor Centrul de zi „Speranța” pentru persoane vârstnice cu dizabilități	Municipiul Galați	20 de persoane	33.333,00 lei
13.	Fundația de sprijin a Vârstnicilor Centrul de îngrijiri comunitare la domiciliu pentru persoane vârstnice defavorizate	Municipiul Galați	144 de persoane	77.777,00 lei
	TOTAL:			1.234.292,00 lei

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

